

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/136/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511216764
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7511216764.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: D. M., T. XX.X.XXXX, bývajúci v C., B. Č. XX, domov dôchodcov, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP č. 7, v konaní o 466,80 eura s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 10C/55/2012-109 zo dňa 28.8.2012

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti vo výroku, ktorým bol navrhovateľ zaviazaný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Priznáva vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 22,32 eura, ktoré je navrhovateľ povinný zaplatiť právnomu zástupcovi JUDr. Ambrózovi Motykovi do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Rozsudkom označeným v záhlaví Okresný súd Košice - okolie (ďalej len súd prvého stupňa) návrh zamietol, konanie v časti 70 eur zastavil, uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania na účet jeho právneho zástupcu v sume 244,72 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vyslovil, že odporca nemá právo na náhradu trov konania.

O zamietnutí návrhu rozhodol v zmysle ustanovenia § 100 ods. 1, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka po zistení, že medzi účastníkmi vznikol právny vzťah na základe zmluvy o pripojení v zmysle zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, ktorá síce súdu nebola predložená, ale jej existenciu odporca nenamietal. Túto zmluvu súd považoval za spotrebiteľskú. Dokazovaním mal za preukázané, že splatnosť jednotlivých faktúr a celej pohľadávky pripadol na 19.3.2006, pričom nárok na súde bol uplatnený až dňa 10.11.2011, preto návrh v celom rozsahu zamietol.

O späťvzatí návrhu v časti sumy 70 eur rozhodol zmysle ust. § 96 ods. 1 O.s.p., keďže v tejto sume navrhovateľ vzal návrh späť.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. V prejednávanej veci navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporca náhradu trov konania nepožadoval, preto náhradu trov konania odporcovi nepriznal. Priznal však náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, keďže ich považoval za účelne vynaložené, lebo v dôsledku jeho vyjadrení a procesnej obrany došlo k zamietnutiu návrhu voči odporcovi. Trovy konania vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov právneho zastúpenia a to z odmeny za prevzatie a prípravu zastúpenia v sume 33,20 eura, vyjadrenie zo dňa 29.2.2012 v sume 33,20 eura, stanovisko zo dňa 15.5.2012 v sume 33,20 eura, účasť na pojednávaní dňa 17.5.2012 a 28.8.2012 (2x

33,20 eura), z režijného paušálu v sumu 7,41 eura za rok 2011 a 4x 7,63 eura za rok 2012, a z DPH vo výške 20 %, spolu 244,72 eura.

Proti tomuto rozsudku, čo do výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške na 29,08 eura s DPH. V dôvodoch odvolania uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, pričom podľa údajov Ministerstva vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania, pričom pred zaslaním oznámenia nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Uviedol, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol rozsudok v jeho napadnutej časti potvrdiť. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 29,29 eura. Nesúhlasil s argumentáciou navrhovateľa a aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. na danú vec považuje za nenáležitú. Uviedol, že už samotný vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane spotrebiteľa je dostatočne účinným prostriedkom zabrániť dodávateľovi porušovať spotrebiteľské práva. Vedľajší účastník účinne vzniesol námietku premičania, ku ktorej sa následne pripojil aj odporca, čo v konečnom dôsledku malo za následok zamietnutie návrhu. Uviedol, že súd pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka postupoval v súlade s legislatívou európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v súlade s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie navrhovateľa ako podané včas a oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p., t.j. preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je v napadnutom výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 244,72 eura vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podľa výsledku konania vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania, pretože vystupoval na strane odporcu, ktorý bol v konaní úspešný a zároveň ním vynaložené trovy konania boli potrebné na účelné bránenie práva odporcu, na strane ktorého vystupoval, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania tak, ako sú tieto podrobne špecifikované v odôvodnení jeho rozsudku.

Z obsahu spisu je zrejmé, že návrh na začatie konania bol doručený súdu dňa 10.11.2011. Podaním doručeným súdu dňa 20.12.2011 vedľajší účastník vstúpil do konania a požiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania. Dňa 5.3.2012 bolo súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka, v ktorom vzniesol námietku premičania. Toto vyjadrenie bolo doručené navrhovateľovi dňa 28.3.2012, ktorý naňho reagoval vyjadrením doručeným súdu dňa 14.5.2012. K tomuto vyjadreniu podal stanovisko vedľajší účastník podaním doručeným súdu dňa 15.5.2012. V danej veci boli celkovo nariadené 4 pojednávania, z ktorých na dvoch (17.5.2012 a 28.8.2012) sa osobne zúčastnil aj právny zástupca vedľajšieho účastníka. Ďalej z úradného záznamu zo dňa 13.7.2012

obsiahnutom na č. I. 97 spisu vyplýva, že odporca sa pripojil k námietke premlčania vznesenú vedľajším účastníkom. Dňa 28.8.2012 súd vyhlásil rozsudok, ktorým návrh navrhovateľa zamietol.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že k zamietnutiu návrhu na začatie konania došlo potom, čo vedľajší účastník podaním doručením súdu dňa 5.3.2012 vznesol námietku premlčania uplatneného nároku a jeho následným procesným postupom v danej veci.

Za tejto situácie bezpochyby právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. pre účelné bránenie práva odporcu, t.j. poskytol právne služby, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie súdu v prospech odporcu. Nemožno preto hodnotiť vynaloženie trov právneho zastúpenia ako trovy nadbytočné, či neúčelné tak, ako to namieta navrhovateľ vo svojom odvolaní.

Nemožno preto prisvedčiť odvolacej námietke navrhovateľa, že právnym zastúpením vedľajšieho účastníka došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

K odvolacej námietke navrhovateľa ohľadne významu právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka odvolací súd uvádza nasledovné:

V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že podľa ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom (čl. 47 ods.2 Ústavy). Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov a preto toto právo môže uplatniť aj také združenie. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva však nepredpokladá, že spotrebiteľia združení v nejakom združení sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou, založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie môže byť podľa názoru odvolacieho súdu vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (podľa názoru odvolacieho súdu ide o znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa) a tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše, v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach (§ 1, 3, 4, 10, 14b, 19, 20, 25 a 26a). Ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takému združeniu (porovnaj najmä § 25 citovaného zákona), aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom, v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. V tejto spojitosti treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 3 ústavy každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Združeniu podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom (podľa názoru odvolacieho súdu ani v hmotnoprávných vzťahoch) a tento záver musí byť základom pre posúdenie práva združenia na náhradu trov konania vzniknutých trovami advokátskeho zastúpenia. Takýto výklad základného práva na právnu pomoc podľa článku 47 ods. 2 ústavy v spojení s § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z. je potrebné uplatniť v posudzovanom spore aj vo vzťahu k § 146 ods. 2 O.s.p., osobitne ku náhrade trov konania vzniknutých právnou pomocou poskytnutou advokátom.

Vychádzajúc z takéhoto výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľa odvolací súd je názoru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 146 ods. 2 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci, spočívajúce v zastúpení advokátom, boli zbytočné, respektíve neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom.

Aj v prípade zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom teda platí, že vedľajšiemu účastníkovi možno priznať iba náhradu účelne vynaložených trov, t.j. trov nevyhnutných pre účelne bránenie práva účastníka, na strane ktorého vystupuje (v prejednávanej veci odporcu), a to s poukazom na ust. § 142 ods.1 O.s.p..

Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka) musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo, ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Aj keď nemožno uprieť právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom v zmysle ust. čl. 47 Ústavy SR, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. neposkytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností a pod. To platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, alebo skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné na posúdenie veci samej.

V prejednávanej veci trovy účtované vedľajším účastníkom v súvislosti s poskytnutím právnych služieb právnym zástupcom sú účelné tak, ako bolo vyššie uvedené, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Účastníkmi odvolacieho konania boli iba navrhovateľ a vedľajší účastník a v odvolacom konaní bol navrhovateľ neúspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 22,32 eura, pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 10,79 eura (1/2 zo 21,58 eura) podľa ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 vyhlášky, pričom tarifnou hodnotou veci je výška trov konania priznaná vedľajšiemu účastníkovi v prvostupňovom konaní 244,72 eura. Vedľajšiemu účastníkovi patrí aj náhrada miestnych telekomunikačných výdavkov a miestne prepravné podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky vo výške 7,81 eura a DPH z odmeny a z režijného paušálu vo výške 20 %, spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 22,32 eur (10,79 eura + 7,81 eura + 20 % DPH zo sumy 18,60 eura).

V zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný zaplatiť trovy konania vedľajšieho účastníka k rukám jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.